

Seminar za »copovce«

Tudi za pisanje je potrebno znanje

Od 20. do 22. aprila je Medobčinski svet ZSMS ljubljanske regije v Domu obrambne vzgoje na Igu za predsednike in člane centrov za obveščanje in propagando organiziral seminar, katerega osnovni namen je bil, da udeležence seznani z osnovnimi novinarskimi zvrstmi in da se v njih tudi praktično preizkusijo.

Mladinska organizacija v povojnem času ni bila še nikoli tako aktivna kot je sedaj, prav tako pa še nikoli tako problematična. Za svoje člane zato pogosto organizira seminarje, na katerih obravnavajo aktualne probleme, s katerimi se mladinci neposredno ali posredno srečujejo.

Udeležba na seminarjih je seveda zelo omejena, z njihovim potekom, predlaganimi rešitvami, sklepi in načrti za prihodnost pa je treba seznaniti tudi druge mladince, ki se seminarja niso udeležili. Za to so dolžni poskrbeti centri za obveščanje in propagando, ki delujejo v okviru občinskih organizacij ZSMS. Tu pa se ponavadi zatakne, saj mladi, predvsem osnovnošolci in srednješolci, ponavadi niso vešč poročanja. Za to je pač potrebno vsaj minimalno znanje o osnovnih novinarskih zvrsteh. Končno pa se je tudi na tem področju premaknilo, saj je medobčinski svet ZSMS ljubljanske regije organiziral seminar za predsednike in člane COP-ov, da bi se pisanje in poročanje članov teh centrov izboljšalo tako po tehnični kot vsebinski plati.

Tudi šiškarji imamo svoj COP, ki izdaja glasilo Vibracije, zato smo tudi mi bili udeleženci. Gotovo zaslužimo vsaj malo pohvale, saj mnogi centri, ki so dobili vabila, niso zagotovili niti enega udeleženca.

Vzdušje na seminarju je bilo vseskozi delovno, saj sta si vodja seminarja Rudi Bregar in Iztok Lipovšek, ki je skrbel za strokovno izvedbo, zadala zelo obsežen program za tako kratek čas seminarja. Udeleženci smo dobili osnovne napotke za snovanje informativnih biltenov, seznanila sta nas tudi z različnimi tehnikami tiskanja. Obdelali smo novinarsko konferenco, ki je COP-i navkljub njeni učinkovitosti zelo malo ali sploh ne uporabljajo. Teoretična predstavitev osnovnih novinarskih zvrsti je zajela le bistvene točke, poudarek je bolj veljal praktičnemu preizkusu naučenega. To je bila po mnenju vseh udeležencev najbolj pozitivna plat seminarja, saj se enkrat za spremembo ni le mnogo govorilo in malo naredilo, temveč obratno, praktične vaje pa so bile ob izteku seminarja tudi strokovno ocenjene — večinoma dobro.

S potekom seminarskega dela in pridobljenim znanjem smo udeleženci v vseh pogledih zelo zadovoljni, edino, kar nas je motilo, so bile zelo mrzle sobe in učilnice. Po drugi plati pa je bilo to kar koristno, saj smo praktične vaje na terenu toliko raje opravljali.

Sonja Nered

Mladinci iz Šentvida so imeli seminar

Samokritično o delu

Namen seminarja med prvomajskimi prazniki je bil, postati aktiven v raznih družabnih dejavnostih in s pomočjo teh dejavnosti pripraviti in izpeljati priložnostne aktivnosti mladih. Odšli so, bilo jih je 28, v Lanterno pri Poreču, kjer je Antena organizirala »Prvomajska srečanja«. Aktivnosti so bile: športna tekmovalna, tečaj aerobike, predavanje, družabne igre, kulturnozabavni večeri, ribji piknik itd. Koliko so mladi odnesli s teh srečanj, bomo videli v prihodnosti, ko bodo organizirali razne klubske dejavnosti mladih.

Ob koncu seminarja so še analizirali svoje delovanje v zadnjem letu. Najbolj jim je uspelo oživiti plesno in koncertno dejavnost. Vsak petek imajo ples (točijo samo brezalkoholne pijače), uspelo pa jim je organizirati koncerte znanih skupin (Idoli, D.O.A., O kult itd.). Poleg tega so organizirali plesno šolo, likovno razstavo, imajo pa tudi foto-sekcijo, aktivni so

še v kulturnem in gasilskem društvu ter med taborniki in planinci. Pri pregledovanju politične aktivnosti so bili precej samokritični, saj so ugotovili, da od sedemnajstih predstavnikov, ki jih imajo v organih, komisijah, temeljnih delegacijah v krajevni skupnosti, še zdaleč ne delujejo vsi. Kljub tarnanju, da vse to nima smisla, da na nič ne moremo vplivati, je večina vendar menila, da je treba mehanizme delegatskega sistema izkoristiti, saj je škoda, da ne bi vplivali na odločitve, če nam je to do neke mere vendarle omogočeno.

Ob koncu so se pogovarjali še o »Mladinskem centru Šiška« in se odločili, da se mu pridružijo, oziroma da se vključijo v njegove dejavnosti in postanejo člani tega društva. Za začetek bodo sodelovali pri izvedbi kulturnega tedna mladih in pri srečanju mladinskih klubov Slovenije. Zaželimo jim veliko uspeha!

Boris Kononenko

Idoli v domu »Svobode« v Šentvidu

Glasba po modi

Po že dvakrat odpadem koncertu beograjskih Idolov so ti 31. marca vendarle nastopili v šentvidskem Domu svobode. Kot predskupina se je pojavila mlada in perspektivna ljubljanska skupina Klinika za cinike, ki svojo glasbo v glavnem gradi na že ustaljenih normah, besedila pa so bolj poglobljena, kot je to v navadi pri podobnih skupinah.

Besedila imajo v slovenščini, angleščini in nemščini, v problematiki, ki jo opevajo, pa se hočejo na vsak način izogniti jugoslovanskemu okviru. Pri njihovem nastopu me je najbolj pritegnila njihova neposrednost in uigranost.

Takoj za njimi so na oder prišli Idoli, ki so že s prvo skladbo dokazali, da so bili lansko leto upravičeno nagrajeni kot najboljša skupina. Odigrali so pesmi iz vseh svojih obdobj, vendar so najbolj zveneale najnovejše. To daje slutiti, da Idolom nič več ne ustreza glasba, ki jih je spravila na površje, raje igrajo tisto, kar je trenutno v modi. Na tak način bodo Idoli sicer imeli še nekaj hitov, vendar bodo kaj kmalu utonili v pozabo. Njihov koncert je sicer potrebno pohvaliti, saj je bil poln domiselnih in duhovitih vložkov, ki so navdušili vse prej kot hladno občinstvo.

Na koncertu je bilo le kakšnih 400 ljudi, kar je bilo verjetno posledica dvakratne odpovedi koncerta. S tem koncertom je organizator — mladinska organizacija — dokazal, da je eden redkih prirediteljev, ki lahko organizira času primerne aktualne koncerte.

Razmišljanje ob koncertu skupine Art Zoyd

Umetnost ritma

Ime te skupine in oris njihovega koncerta bom uporabil le kot osnovo za zapis nečesa, kar ponavadi manjka večini popularnih in afirmiranih skupin, čeprav je primerjava med Art Zoyd in popularnimi skupinami načeloma neprimerna.

Art Zoyd so skupina, za katero je značilno eksperimentiranje z ritmi, vendar tega ne delajo na splošno priznan način, ampak uporabljajo povsem specifične metode. Skupino sestavlja pet članov, od katerih vsak, razen klaviristike, obvlada vsaj dva instrumenta. Teh instrumentov ne uporabljajo tako kot večina, tj. za izražanje nekih tonskih ali melodičnih kvalitet, ampak z njimi izvajajo predvsem ritmične eksibicije. Pri njih so skladbe večinoma po klasičnem sistemu: uvod, jedro in zaključek, vendar za osnovo nimajo melodične, temveč neko ritmično temo. Za to osnovo skrbi že posneti ritem, ki je podlaga za kasnejše razvijanje njega samega. Zanimivo je, da med njihovimi instrumenti nisem zasledil elektronskih bobnov, kar spet potrjuje tezo, da ritem izražajo predvsem z glasbilo, ki so sicer namenjena ustvarjanju melodičnih glasbenih kvalitet. Tu je predvsem pomembno omeniti oba klavirista, ki sta z medsebojno usklajenim igranjem (kar ni v navadi) dajala osnoven ton njihovem ustvarjanju. Na podoben način so delovali tudi ostali trije, basist in še dva člana, ki sta igrala zelo različne instrumente — od tolkal do trobil. Vsi ti instrumenti skupaj so nudili

idealno podobo nekega ritma, ki je prišel iz neke abstraktne osnove in se potem utelesil v tej trdi glasbeni zgradbi. Seveda pa je bila na račun ritma zapostavljena melodika, kar je bilo najbolj opazno pri obeh klaviristih, ki sta akorde za izvajanje ritmov očitno izbrala zelo površno. Če pa njihovo glasbo dojemam le kot specifičen poskus z ritmi, potem mislim, da je popolnoma uspel. Vendar pa še vedno nisem zasledil skupine, ki bi ti dve glasbeni kvaliteti znala združiti v eno samo zaključeno celoto. Ali sta melodija in ritem med seboj res tako zelo različna, da med njima ni moč najti vsaj nekaj skupnih točk?

Koncert je bil v Cankarjevem domu, ki je skoraj idealno okolje za ne samo čustveno, ampak tudi razumsko doživetje glasbe; to je lahko preprečilo le nekoliko preglasno ozvočenje. Poseben prijem skupine nakazuje tudi odmor med nastopom, ki poslušalca napelje na misel, da hoče skupina dati poslušalcem čas, da si po delu nastopa ustvarijo mnenje, potem pa drugi del nastopa spremljajo bolj pozorno, saj pričakujejo potrditev le-tega.

Andrej Remškar